

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА

Технології та методології обробки текстових рядків

Мета роботи

- Вивчити можливості оголошення та ініціалізації рядків.
- Навчитись вводити рядки з клавіатури і виводити їх на дисплей.
- Дослідити основні функції роботи з рядками та реалізовувати найпростіші операції з текстовими рядками.
- Навчитись використовувати основні функції бібліотек мови C/C++ для роботи з рядками (масивами символів).

Теоретичні відомості

Основні функції роботи з символами та рядками

Рядок у мовах програмування – це скінчена послідовність символів, які сприймаються і обробляються як єдине ціле. Рядки можуть представлятися у вигляді масиву символів, але масив символів - не завжди рядок!

Рядковий тип (тип рядка) – це тип даних, значеннями якого є довільна послідовність символів алфавіту. Кожна змінна такого типу може бути представлена фіксованою кількістю байтів або мати довільну довжину.

Рядком в C/C++ вважається символний масив, який завершується символом кінця рядка '\0' (NULL-символом).

В сучасних IDE, що підтримують мову C++, доступною для роботи є так звана стандартна бібліотека шаблонів STL (Standard Template Library), яка містить універсальні шаблонні класи і функції, які реалізують функціональність багатьох структур даних. Зокрема, в ній є клас string, що служить для організації роботи з рядками. Сам STL-рядок розглядається як контейнер для зберігання символів. Для використання класу string необхідно підключити заголовний файл <string>.

У C/C++ змінна-рядок, як масив символів, має наступний синтаксис оголошення:

`char ім'я[загальна_довжина]`

рядок, також, можна оголосити і як покажчик на тип `char`:

`char *ім'я`

Стандартна бібліотека мови C володіє багатим і різноманітним набором функцій для обробки символів (табл. 1) і рядків (табл. 2).

Для введення-виведення рядків з консолі у мові C/C++ можуть використовуватися декілька альтернативних варіантів:

- функції форматowanego введення-виведення (`scanf`, `printf`);
- спеціалізовані функції введення-виведення рядків (`gets`, `puts`).

Мова C++ розширює ці можливості шляхом використання потоків введення-виведення *cin* і *cout*.

Примітка: у C/C++ введення рядків за допомогою функцій форматowanego і операцій потокового введення-виведення має важливе обмеження: такі рядки вводяться тільки до першого роздільного символу (символу пробілу, табуляції або нового рядка), всі інші символи рядка - ігноруються. Тому ці засоби можна застосовувати тільки для введення окремих слів.

Для введення рядків-речень можна використати спеціалізовану функцію введення рядків *gets*. Формат її виклику є таким:

```
gets(рядок); // читання введеного з клавіатури рядка
```

При використанні функції *gets*, у випадку помилки введення, повертається нульовий покажчик *NULL* (описаний у бібліотеці *stdio.h*). Тому для перевірки правильності введення рядків доцільно використовувати цикл:

```
while (gets(s) != NULL)
{ ...
}
```

У C++ для введення рядків-речень можна також скористатися функцією *getline*, вбудованою у потік введення *cin*. Функція *getline* має два параметри: перший аргумент – рядок, який вводиться, другий – кількість символів. Наприклад,

```
char s[36];
cout<<"Enter row: ";
cin.getline( s, 30); // читання введеного з клавіатури рядка-речення
```

Рядки можуть оброблятися як цілісний об'єкт, а також поелементно (посимвольно). При посимвольній обробці доступ до конкретного символу рядка, як і до елементів масиву символів, у C/C++ здійснюється за індексом або за покажчиком. При посимвольній обробці до окремого символу рядка можна застосовувати ті ж операції, що і до змінної символьного типу.

Рядки, як цілісні об'єкти, можна присвоювати, порівнювати і обробляти різноманітним чином, застосовуючи вбудовані засоби (підпрограми) обробки рядків, які, зазвичай, містяться у стандартних бібліотеках відповідної системи програмування.

Дії по обробці рядків різняться в залежності від мови програмування. Однак, усі їх можна згрупувати наступним чином:

- ініціалізація рядка;
- визначення довжини рядка;
- копіювання рядка;
- об'єднання (конкатенація) рядків;
- порівняння рядків;
- аналіз символів рядка;
- пошук у рядку;
- перетворення рядка.

Таблиця 1 - Функції для роботи з символами рядка (<ctype.h>)

Прототип функції	Опис
int isalnum (int c);	Перевірка, чи є символ літерою або цифрою
int isalpha (int c);	Перевірка, чи є символ літерою
int isctrl (int c);	Перевірка, чи є символ керуючим
int isdigit (int c);	Перевірка, чи є символ десятковою цифрою
int isgraph (int c);	Перевірка, чи є символ видимим
int isprint (int c);	Перевірка, чи є символ видимим, включаючи пробіл
int islower (int c);	Перевірка, чи є символ літерою нижнього регістру
int ispunct (int c);	Перевірка, чи є символ знаком пунктуації
int isspace (int c);	Перевірка, чи є символ пробільним
int isupper (int c);	Перевірка, чи є символ літерою верхнього регістру
int isxdigit (int c);	Перевірка, чи є символ шістнадцятковою цифрою
int tolower (int c);	Перетворення символу в нижній регістр
int toupper (int c);	Перетворення символу у верхній регістр

Таблиця 2 - Функції бібліотеки введення/виведення (<stdio.h>)

Прототип функції	Опис
int getchar (void)	Вводить наступний символ зі стандартного пристрою введення і повертає його в форматі цілого.
char *gets (char *s)	Уводить символи зі стандартного пристрою введення в масив s до тих пір, поки не зустрине символ кінця рядка або індикатор кінця файлу.
int putchar (int c)	Виводить символ, який зберігається в c.
int puts(const char *s)	Виводить рядок s з переходом на наступний рядок
int: sprintf (char *buf, const char *format [,arg1, ...])	Виконує форматоване виведення у рядок buf. Параметр format задає спосіб відображення значень змінних arg1, Дія функції sprintf аналогічна дії функції printf, але виведення виконується в рядок - буфер, а не на екран.
int sscanf (const char *s, const char *format [, address1, ...])	Виконує дії, еквівалентні scanf за винятком того, що введення здійснюється з масиву s, а не з клавіатури.

Рядкові функції працюють з масивами символів (рядками), що закінчуються символом кінця рядка. У мові C/C++ для роботи з рядковими функціями використовується заголовок `<string.h>`. У ньому визначено тип `size_t` - тип результату, який утворюється після застосування оператора `sizeof()` і являє собою різновид цілого без знака. У таблиці 3 наведено найбільш популярні і підтримувані більшістю компіляторів функції

Таблиця 3 - Функції роботи з рядками (`<string.h>`).

Прототип функції	Опис
<code>char *strcpy (char *s1, const char *s2)</code>	Копіює рядок s2 в масив s1. Повертає значення s1.
<code>char *strncpy (char *s1, const char *s2, size_t n)</code>	Копіює не більше, ніж n символів рядка s2 в масив s1. Повертає значення s1.
<code>char *strcat (char *s1, const char *s2)</code>	Об'єднує рядок s2 з рядком масива s1. Перший символ рядка s2 переписує символ NULL рядка s1. Повертає значення s1.
<code>char *strncat (char *s1, const char *s2, size_t n)</code>	Об'єднує не більше, ніж n символів рядка s2 з рядком s1. Перший символ рядка s2 переписує символ NULL рядка s1. Повертає значення s1.
<code>int strcmp (const char *s1, const char *s2)</code>	Порівнює рядок s1 з рядком s2. Функція повертає 0, значення менше 0 або більше 0, якщо s1 рівна, менше або більше, ніж s2.
<code>int strncmp (const char *s1, const char *s2, size_t n)</code>	Порівнює n символів рядків s1 і s2. Функція повертає 0, значення, менше 0 або більше 0, якщо s1 відповідно рівний, менший або більший, ніж s2.
<code>char *strchr (const char *s, int c)</code>	Знаходить позицію першого входження символу c в рядок s. Якщо c знайдено, функція повертає покажчик на c в рядку s. Інакше повертається покажчик NULL.
<code>char *strrchr (const char *s, int c)</code>	Знаходить позицію останнього входження символу c в рядок s. Якщо c знайдено, то повертається покажчик на c в рядку s. Інакше повертається покажчик NULL.
<code>size_t strcspn (const char *s1, const char *s2)</code>	Повертає довжину початкового сегмента рядка s1, що містить тільки ті символи, що не входять в s2.
<code>size_t strspn (const char *s1, const char *s2)</code>	Визначає і повертає довжину початкового сегмента рядка s1, що містить тільки ті символи, що входять в s2.
<code>char *strstr (const char *s1, const char *s2)</code>	Знаходить позицію першого входження рядка s2 в рядок s1. Якщо знайдено, повертається покажчик підрядка в рядку s1. Інакше повертається покажчик NULL.

<code>char *strtok (const char *s1, const char *s2)</code>	Послідовні виклики функції виконують розбиття рядка s1 на лексеми (слова), розділені символами, які містяться в s2. При першому виклику функція отримує в якості аргументу рядок s1, а при наступних викликах, щоб продовжити розбиття того ж рядка, першим аргументом передається NULL. При кожному виклику повертається покажчик на поточну лексему рядка s1. Якщо лексем в рядку не залишилось, то повертається NULL.
<code>size_t strlen(const char *s)</code>	Визначає довжину рядка s (до символу NULL).

Оскільки в C/C++ не передбачений автоматичний контроль порушення меж масивів, вся відповідальність за їх переповнення лягає на програміста.

Детально приклади обробки рядків розглянуті у відповідній лекції у розділі «Обробка рядків».

Приклад розробки програми для роботи з рядками і символами

Задача. З клавіатури вводиться текстовий рядок. Скласти програму, яка:

- інвертує рядок, подаючи його у зворотному вигляді;
- підраховує кількість чисел у тексті;
- видаляє всі слова, що починаються з цифри.

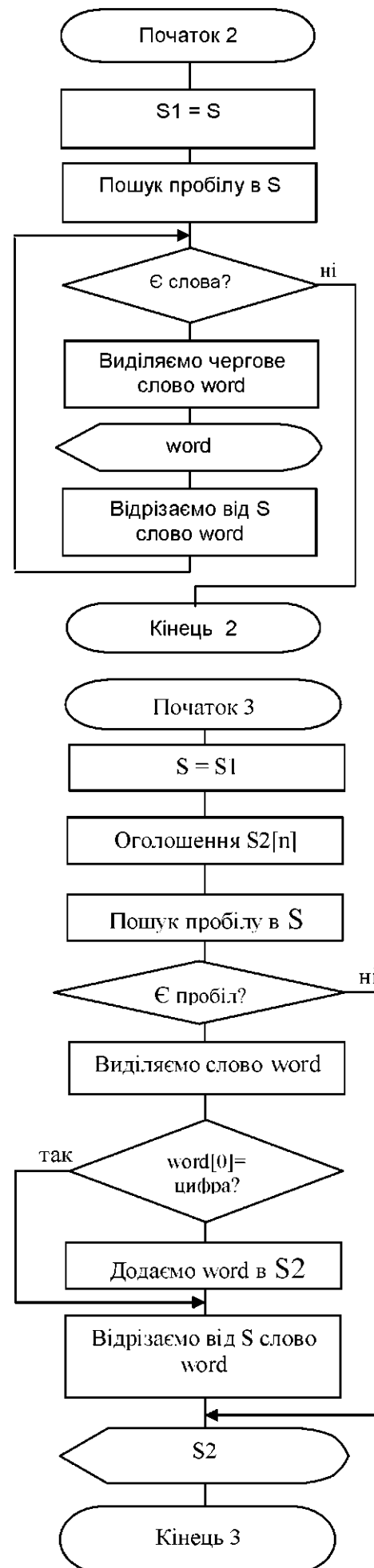
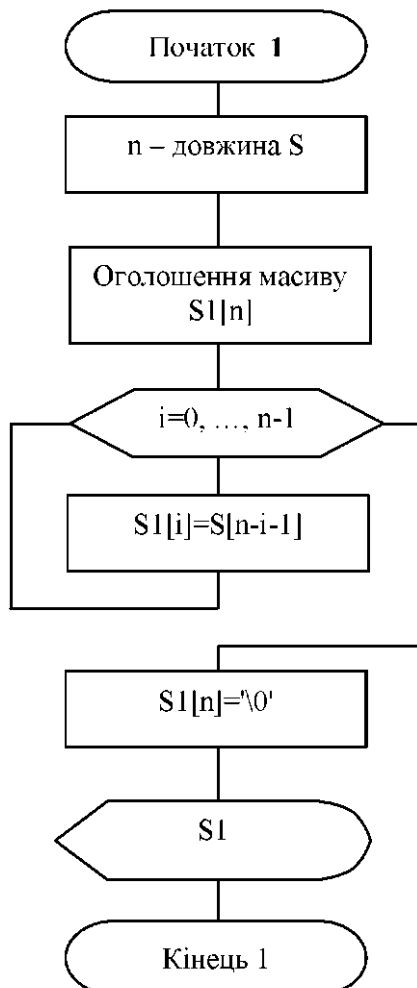
Формалізація задачі

- Вхідний рядок S представимо у вигляді масиву символів.
- Підраховуємо n - кількість символів у рядку.
- Далі програму розділимо на три послідовних частини.
 - Отримання інвертованого рядка:
 - підготуємо рядок S1 такого самого розміру n;
 - здійснимо в циклі (i=0, ..., n-1) присвоєння:
 - $S1_i = S_{n-i-1}$ (тут враховуємо те, що останній символ рядка S дорівнює '\0');
 - додаємо в масив S1 символ закінчення (щоб обірвати рядок).
 - Виділення окремих слів.
 - запам'ятовуємо S в S1 (щоб не зіпсувати початковий рядок);
 - переглядаємо рядок S по словах (виділяємо частину рядка до пробілу). Це доцільно зробити в циклі.
 - Видалення слів, що починаються з цифри:
 - відновлюємо S з S1;
 - готуємо рядок S2, в якому будемо зберігати ті слова, що не починаються з цифри;
 - переглядаємо рядок S по словах (виділяємо частину рядка до пробілу). Якщо слово починається з цифри, не додаємо його до S2, в іншому випадку - додаємо;
 - додаємо в масив S2 символ закінчення (щоб обірвати рядок).

Схема роботи програми

Розробимо загальну схему роботи програми.

Для кожної з частин доцільно розробити окрему схему

Лістинг програми

```

#include <stdio.h>
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    cout << "\n Input String:  ";
    char s[80];
    gets(s);
    int n=strlen(s); // довжина рядка
    char *s1 = new char[n];
    for (int i=0; i<n; i++) // перевертаємо рядок
        s1[i]=s[strlen(s)-i-1];
    s1[n]='\0';
    cout << "\n Reverse String:  " << s1;
        // виділяємо слова у реченні
    strcpy(s1,s); // запам'ятовуємо початкове речення
    cout << "\n\n\n Words in string:  \n";
    char *word;
    word = strtok(s, " " );
    while (word != NULL)
    {
        printf("\n\t%s",word);
        word=strtok(NULL, " ");
    }
    // ще раз виділяємо слова, але не виводимо ті, що починаються з цифри
    strcpy(s,s1); // відновлюємо початкове речення
    cout << "\n\n\n String without first digits:  \n";
    char *s2 = new char[n];
    strcpy(s2,"");
    word = strtok(s, " " );
    while (word != NULL)
    {
        if (strpbrk(word,"0123456789")==NULL)
            strcat(s2,word);
        strcat(s2," ");
        word=strtok(NULL, " ");
    }
    strcat(s2,"\0");
    printf("\n\t%s",s2);
    delete[] s1;
    delete[] s2;
    _getch();
    return 0;
}

```

Результат роботи програми

```

Input String:  HEL0: aaaaaa 2bbbbbbb ccccccc 3ddddddd yy!
Reverse String:  !yy dddddddd3 ccccccc hbbbbbb2 aaaaaa :OLEH

Words in string:

    HEL0:
    aaaaaa
    2bbbbbbb
    ccccccc
    3ddddddd
    yy!

String without first digits:

    HEL0: aaaaaa ccccccc yy!

```

Порядок виконання роботи

1. Ознайомитись з теоретичним матеріалом, з функціями стандартних бібліотек для роботи з рядками і символами.
2. Дослідити процес реалізації завдань прикладів, відлагодити наведену програму на своєму комп'ютері.
3. Розробити власну програму, яка реалізує індивідуальне завдання.
4. Підготувати звіт, який включатиме:
 - варіант і текст індивідуального завдання;
 - формалізацію завдання (включаючи математичну модель задачі);
 - схему роботи програми;
 - лістинг програми;
 - роздруківку трьох контрольних прикладів (вигляд екрану з результатами - різні значення вхідних даних);
 - висновки.

Варіанти індивідуальних завдань

Задача 1. З клавіатури вводиться текстовий рядок. Розробити програму, яка реалізує вказані дії.

1	а) підраховує кількість слів, які мають непарну довжину; б) виводить на екран частоту входження кожної літери; в) видаляє текст, що розміщено в круглих дужках.
2	а) перевіряє, чи співпадає кількість відкритих і закритих дужок у введеному рядку (перевірити для круглих та квадратних дужок); б) виводить на екран найдовше слово; в) видаляє всі слова, що складаються тільки з латинських літер.
3	а) підраховує кількість різних слів, що входять до заданого тексту; б) виводить на екран кількість використаних символів; в) видаляє всі слова, що мають подвоєні літери.
4	а) підраховує кількість слів у тексті; б) виводить на екран слово, що містить найбільшу кількість голосних літер; в) видаляє з тексту всі непотрібні пробіли.
5	а) підраховує кількість розділових знаків у тексті; б) виводить всі слова, що мають парну кількість літер; в) міняє місцями першу і останню літери кожного слова.
6	а) підраховує кількість великих літер у тексті; б) виводить на екран слова, що мають найменшу кількість літер; в) видаляє всі слова, що починаються з малої літери.
7	а) підраховує кількість чисел у тексті (не цифр, а саме чисел); б) виводить на екран всі слова, що складаються тільки з латинських літер; в) видаляє кожне друге слово.

8	а) підраховує кількість цифр у тексті; б) виводить на екран слова, що починаються з приголосних літер; в) знищує всі слова, які починаються і закінчуються за одну й ту ж літеру.
9	а) підраховує кількість слів у тексті, які закінчуються на голосну літеру; б) виводить на екран всі слова, довжина яких менша п'яти символів; в) видаляє всі слова, які містять хоча б одну латинську літеру.
10	а) підраховує кількість слів у тексті, які починаються з голосної літери; б) виводить на екран всі слова, що мають непарну кількість приголосних літер; в) видаляє всі числа з тексту.
11	а) замінює всі великі літери, що входять до тексту на відповідні малі; б) виводить на екран найдовше слово; в) видаляє всі слова, що містять непарну кількість приголосних літер.
12	а) кількість слів, які містять однакову кількість голосних і приголосних літер; б) виводить на екран найдовше слово; в) видаляє з тексту всі слова-паліндроми.
13	а) виводить всі символи, які розташовані після першого символу б) підраховує кількість речень, що містять непарну кількість слів; в) видаляє з тексту всі слова, які розташовані після ком.
14	а) підраховує кількість слів у кожному реченні; б) виводить на екран найдовше речення; в) видаляє всі слова, передостання літера яких голосна.
15	а) інвертує рядок, подаючи його у зворотному вигляді; б) підраховує кількість чисел у тексті; в) видаляє всі слова, що починаються з голосних літер.

Додаткове самостійне завдання для

* **Задача 2.** Зловмисник не викраде інформацію, про існування якої він не підозрює - ось гасло стеганографії. Карл - геть не зловмисник, однак він найближчими днями святкуватиме свій день народження, тому Аліса і Боб повинні обговорити подарунок, який вони вирішили разом презентувати Карлу.

На шляху їх благородних бажань стала одна перешкода - Боба поселили в гуртожитку в одній кімнаті з Карлом. Переймаючись тим, що Карл може ненароком побачити, про що переписуються Боб з Алісою, Боб вирішив скористатись здобутками стеганографії, приховуючи свої справжні повідомлення, керуючись:

- кожне *k-те* повторення голосної та кожне *l-те* повторення приголосної літери кирилиці становлять літери прихованого повідомлення;

- кожна зустріч латинської *літери 1*, вставленої в тексті замість аналогічної літери кирилиці, позначає, що до приблизної вартості подарунку необхідно додати десять гривень, а кожна латинська *літера 2* - одну гривню.

Напишіть програму, яка допоможе Алісі читати приховані повідомлення Боба.

Варіант	<i>l</i>	<i>k</i>	літера 1	літера 2
1	4	6	a	
2	3	8	x	
3	5	7	i	
4	2	5	y	
5	4	4	a	
6	3	6	x	
7	2	8	i	
8	2	7	y	i

Варіант	<i>l</i>	<i>k</i>	літера 1	літера 2
9	4	5	a	e
10	3	4	x	a
11	5	6	i	x
12	2	8	y	o
13	4	7	a	e
14	3	5	x	i
15	2	4	i	a

Контрольні питання

1. Який заголовний файл використовується у мові C для роботи з символами?
2. Наведіть приклади використання функцій обробки символів.
3. Які функції існують для введення і виведення символів?
4. Наведіть основні функції введення\виведення рядків і їх призначення. Який заголовний файл містить опис цих функцій?
5. Чим відрізняються різні функції введення\виведення рядків? Наведіть приклади їх використання.
6. Який заголовний файл використовується у мові C для обробки рядків?
7. Назвіть основні функції роботи з рядками.
8. Як можна оголосити рядок? Наведіть різні способи оголошення та ініціалізації рядків.
9. Для чого у рядках використовується завершуючий символ?
10. Як отримати довжину рядка?
11. Як компілятор мови C контролює вихід за межі масиву символів?
12. Як можна запрограмувати виділення слів у введенному реченні?
13. Яким чином можна об'єднати рядки символів та виділити підрядки за певними ознаками? Наведіть приклади.